

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. De Materia, Forma, & Ministro Sacramenti Matrimonij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

QUESTIO II.

De Materia, Forma, & Ministro Sacramenti Matrimonij.

Materia re-
mota, &
proxima,
Sacramenti
Matrimo-
nij.

14. **C**ONCL. I. *Materia remota* Sacramenti Matrimonij, sunt corpora habilia contrahentium: *Materia proxima* vero, est ipsamet legitima traditio mutua corporum in ordine ad generationem prolis. Ita Scotus 4. dist. 26. Matheus disp. 20. Theol. Mor. num. 9. & 10. & alij passim. Ratio est: quia Christus instituit hoc Sacramentum, in nullo penitus immutavit naturam contractus matrimonialis, sed eum duntaxat ad statum Sacramenti exexit; ergo eadem est materia hujus Sacramenti, quæ contractus: atqui materia contractus matrimonialis, sunt corpora contrahentium; generaliter enim materia cujuscumque contractus est res illa, de qua contrahitur; ergo. Cæterum, quod traditio legitima corporum sit materia proxima hujus Sacramenti, probatur à simili: sic quippe etiam in Sacramento Ordinis, traditio materiæ remotæ censetur esse materia proxima ipsius, ergo idem dicendum in proposito.

Forma Sa-
cramenti
Matrimo-
nij, quæ?

15. **C**ONCL. II. Forma Sacramenti Matrimonij sunt ipsorum contrahentium verba, vel alia signa externa verbis æquivalentia, & mutuum consensum internum, atque traditionem illam corporum sufficienter exprimentia. Ita communis. Tum quia & in cæteris Sacramentis forma consistit in verbis. Tum quia generatim forma contractuum solent esse verba, vel alia signa verbis æquivalentia, quæ sufficienter exprimunt internum consensum contrahentium.

An id mu-
tus, & sur-
dus, contra-
here valeat?

16. Additur, *vel alia signa verbis æquivalentia*. Quia mutus, etsi loqui non valeat, nihilominus matrimonium contrahere potest: *Cum quod verbis non potest, signis valeat declarare*, ut dicitur *Cum apud de Sponsalibus*. Ubi Pontifex hoc ipsum admittit de muto & surdo, dummodò hic sit compos rationis, & sufficienter intelligat, quid agatur.

Natus, & si-
gna, cur pro-
prie Legis,
forma suffi-
cient in hoc
Sacramen-
to, & non in
alijs?

17. Nec obstat, quòd in Baptismo, & alijs Sacramentis non proprie Legis, pro forma requirantur verba propriè dicta, neque sufficientiant natus, aut alia signa verbis æquipollentia. Disparitas enim est: quia Sacramentum Matrimonij est institutum à Christo per modum contractus, quinimò ipsamet legitimus contractus matrimonialis ad statum Sacramenti elevatus; ergo, cum cæ-
teroquin

teroquin ad contractum hujusmodi sufficiant signa verbis æquivalencia, non mirum, quòd hæc etiam sufficiant ad Sacramentum matrimonij. Secus fit in alijs Sacramentis, utpote quæ non fuerunt instituta à Christo per modum contractus.

18. CONCL. III. Minister Sacramenti Matrimonij, proprie sunt ipsimet contrahentes; ambo quidem adæquatè, singuli autem terminadæquatè. Ita communis, ac præsertim doctus 4. dist. 26. §. de ministro, ubi ait, quòd ipsimet contrahentes ministrant sibi hoc Sacramentum, vel mutuò, vel uterque sibi: integrant tamen unum ministrum, sicut idem priùs dixerat de forma. Ratio est: quia ille est minister hujus Sacramenti, qui est minister contractus matrimonialis, utpote quem Christus elevavit ad rationem Supernaturalem Sacramenti: atqui minister illius contractus, sunt ambo contrahentes; ipsi enim per mutuum consensum faciunt contractum; ergo.

19. Dices. Laicis, ac præsertim fæminis, non competit administratio Sacramentorum; ergo non videtur, quòd contrahentes sint minister hujus Sacramenti. Resp. antecedens esse verum duntaxat de illis Sacramentis, quæ requirunt ministrum consecratum, non autem de Matrimonio, utpote quod non requirit ministrum consecratum. Accedit, quòd in casu necessitatis possit fæmina baptizare: unde patet, non omnia Sacramenta requirere Ministrum consecratum, quamvis reliqua quinque talem requirant.

20. Urgebis. Si contrahentes sunt minister hujus Sacramenti, ergo ipsi, si in statu peccati mortalis contrahant, duplex committent peccatum mortale; unum quidem, quatenus indignè recipiunt hoc Sacramentum, ut omnes fatentur; & alterum, quatenus indignè ministrant sibi ipsis hoc Sacramentum consequens videtur absurdum, & contra communem sensum hominum; ergo. Respondent non pauci, concessâ sequelâ, ob rationes allatas, negando minorem. Sed ijs non obstantibus, Sanchez lib. 2. de Matrim. disp. 6. num. 4. verius esse censet, tales non committere duplex peccatum mortale, sed duntaxat unum, in quantum videlicet hoc Sacramentum indignè suscipiunt; non autem, quatenus illud indignè ministrant: cum non sint ministri ad id munus specialiter consecrati, sed potiùs illud sibi invicem ministrant ex necessitate quadam, eò quòd non nisi per mutuum contrahentium consensum perfici queat. (c)

Ministeres. 119, sunt ipsi contrahentes.

solvitur instantiæ

An contrahentes in statu malo committant duplex peccatum mortale?

(c) Concor- dant dicta Tract. 14. Dist. 1. n. 45.

21. CON-

Parochus
assistens Ma-
trimonio,
proprie non
est ejus mi-
nister.

21. CONCL. IV. Parochus, vel alius Sacerdos de ejusdem licentiâ, juxta præscriptum Concilij Tridentini *Sess. 24. cap. 1. de Reform. Matr.* assistens Matrimonio, illudque benedicens, proprie non est minister hujus Sacramenti, sed potius assistit ut Testis authorizabilis. Ita Fagnanus *c. Quod nobis. n. 54. de Clandest. desponsat.* & alij. Ratio est: quia Matrimonium clandestinum, aut celebratum sine præsentia Parochi, olim erat validum, & ratum, atque defacto est tale in locis, ubi citatum Decretum Concilij Tridentini nunquam fuit publicatum, aut receptum; ergo hoc ipso Parochus non est minister: nam sine ministro Sacramentum confici nequit.

Assistit so-
lùm ut Te-
stis autori-
zabilis.

22. Sequitur proinde, quod Parochus, vel alius Sacerdos de ejus licentiâ assistens Matrimonio, proprie non sit minister hujus Sacramenti, sed duntaxat Testis authorizabilis illius: hoc est, talis, qui nomine, atque autoritate Ecclesiæ assistere, & cæteris quin in contrahentes habere debet jurisdictionem specialem, vel saltem ab habente istam recepisse licentiâ assistendi, ut si secus fieri contingeret, contrahentes per Concilium Tridentinum rediti fuerint omninò inhabiles ad sic contrahendum. (d)

(d) *Plura
de hoc in-
fra Dist.*

14. n. 134.

136. &

199.

Quomodo

proferat

verba?

23. Dices. Parochus, aut ille alius Sacerdos, juxta præscriptum Concilij Trident. *loc. cit.* dicit ad virum & mulierem, mutuo eorum consensu intellecto: *Ego vos in matrimonium conjungo in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti*: vel saltem alijs utitur verbis, juxta receptum cujusque Provinciæ Ritus; ergo est minister utpote proferens hujusmodi formam. Resp. negando consequentiam: nam verba ista non proferuntur à Sacerdote per modum formæ (hæc enim sunt verba, vel signa verbis æquivalentia, ipsorum contrahentium) sed adhibentur solum per modum cujusdam precatationis, ac Cæremoniæ Ecclesiasticæ, qua confirmatur, approbatur, atque in facie Ecclesiæ rata habetur illa mutua traditio, & acceptatio corporum.

Hæc n. in-
ter-
quiritur ad
valorem Sa-
cramenti.

(e) *Ut di-
scatur Dist.*

14. n. 137.

Parochus al-

istens, an

possit dici

24. Interim hujusmodi verba non necessariò requiruntur ad valorem Sacramenti: subsisteret enim Sacramentum, licet Sacerdos assistens nullum proferret verbum, imò etiam positivè contradiceret (e) ac proinde is proprie non est Minister hujus Sacramenti. Dicitur, *proprie*. Nam, si quis cum Gobat *tract. 10. Theol. Experim. num. 396.* & quibusdam alijs, velit dicere, quod Sacerdos utpote ex officio assistens, atque ratificans dictum contractum matrimonialè, sit minister accidentalis, sive secundarius.

rius huius Sacramenti, non est de verbis litigandum, cum con-
stat de re ipsa.

25. Infertur proinde cum Sanchez *cit. disp. 6. n. 5.* & alijs, quod Sacerdos in statu peccati mortalis assistens Matrimonio, vel Nuptias benedicens, non peccet de novo mortaliter. Neque enim Sacerdos est minister conficiens hoc Sacramentum: simulque benedictio illa non est Sacramentum, sed duntaxat quid Sacramentale.

Minister secundarius?
An peccet mortaliter assistens in statu malo?

26. Quæres, an Matrimonium possit contrahi per Procuratorem? Resp. affirmativè; adeò quidem, quod Matrimonium per Procuratorem, ad hoc speciale mandatum habentem, contractum inter Fideles, habeat veram rationem Sacramenti. Ita Sanchez *lib. 2. de Matr. disp. 11.* cum alijs passim. Idque patet ex *cap. ult. de Procuratoribus in 6.* ubi approbatur Matrimonium celebratum per Procuratorem, ad hoc speciale mandatum habentem (nam generale non sufficit) dummodò is antea non fuerit revocatus, ne quidem ignoranter. Cum igitur Concilium Tridentinum circa hoc nihil immutaverit, id ipsum valebit etiam hoc tempore; & quidem non solum in ratione contractus, sed etiam in ratione Sacramenti, eò quod Christus contractum matrimoniale legitimum inter Fideles elevaverit ad rationem Sacramenti. Accedit praxis, ac sensus Ecclesiæ, quæ defacto permittit publicè celebrari Matrimonia per Procuratores, ad hoc habentes speciale mandatum, præsertim inter Magnates.

Matrimonium, an possit contrahi per Procuratorem?

Q U Æ S T I O III.

An, & qualis consensus requiratur ad valorem Matrimonij?

27. **C**ONCL. I. Ad valorem Matrimonij omninò requiritur liber ac mutus consensus contrahentium, verbis aut alijs signis exterioribus sufficienter expressus. Ita unanimis Doctorum; atque habetur *c. Tua nos. de Sponsalib.* ubi ob defectum consensus ex parte alterius, matrimonium declaratur esse nullum. Quia (inquit Pontifex) *sine consensu cetera nequeunt fortius perficere conjugale.*

Ad valorem Matrimonij requiritur liber ac mutus consensus.

28. **C**ONCL. II. Etsi ad validitatem Matrimonij requiratur aliqua simultas mutui consensus de præsentibus ex parte contrahentium,

Qualis simultas mutui consensuum.

Y y y y y